

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Posl. br. Pn-63/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Renati Šrekais, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Emira Brkića, OIB 80598292141, s trenutnim boravištem na adresi Kaznionica u Lepoglavi, Hrvatskih pavlina 1, 42250 Lepoglava, kojeg zastupa punomoćnik Kristina Abramović, odvjetnica u Zagrebu, Strojarska cesta 10 protiv tuženika Republika Hrvatska OIB:52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Novom Zagrebu, Građansko-upravni odjel, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. rujna 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja Kristinu Abramović, odvjetnicu i punomoćnika tuženika Marina Trinajstića, zamjenika ODO, dana 26. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj OIB:52634238587 da tužitelju Emiru Brkiću OIB: 80598292141 isplati iznos 4.270,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 21.02.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Emira Brkića za isplatu daljnjih 530,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama kao neosnovan.

III./ Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj OIB:52634238587 naknaditi tužitelju Emiru Brkiću OIB: 80598292141 troškove parničnog postupka u iznosu 1.722,27 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 26.10.2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranje Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

IV./ Odbija se tužitelj Emir Brkić s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama preko iznosa dosuđenog pod toč. III. izreke kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj Emir Brkić je kod ovoga suda dana 18.04.2023. podnio tužbu protiv Republike Hrvatske kojom traži od suda da naloži tuženoj da mu isplati iznos 4.800,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21.02.2023. do isplate na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti uslijed boravka u neadekvatnim uvjetima u istražnom zatvoru u Zatvoru u Zagrebu, kao i da mu naknadi parnične troškove s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Navodi da se od 04. ožujka 2022. nalazi u istražnom zatvoru u Zatvoru u Zagrebu, da je do 17. ožujka 2023. boravio u sobi 16 na I. odjelu s uglavnom još 6 ili 7 zatvorenika, a da je tada premješten u dvokrevetnu sobu 17. Tvrdi da je navedena soba površine 21,10 m², sanitarni čvor 1,57 m², pa da je ukupno 344 dana raspolagao osobnim prostorom od 2,44 do 2,79 m² bez kompenzacije. Dodaje da je u sobi boravio 22 sata dnevno, da je sanitarni čvor samo provizorno odvojen, da se hrana konzumira u istoj prostoriji, da nema ventilacije, da je higijenski pribor nedostatan te da su posjeti neprimjereni. Smatra da su mu povrijeđena prava iz članka 25. Ustava u vezi s člankom 3. Konvencije i pravo osobnosti (dostojanstvo). Prije tužbe obratio se zahtjevom za mirno rješenje spora 20. veljače 2023., koji je tuženica odbila dopisom od 16. ožujka 2023.

2. Tužena je u odgovoru na tužbu od 15. svibnja 2023. u cijelosti osporila tužbeni zahtjev. Pritom navodi da ne osporava površinu sobe 16 (21,10 m², volumen 49,80 m³) niti sanitarnog čvora (1,57 m², odvojen zidom visine 180 cm), kao ni raspored zatvorenika po razdobljima iz službenih evidencija, prema kojima je tužitelj bio smješten s 4 do 6 drugih zatvorenika, a povremeno (ukupno 37 dana) sa 7. Smatra da je osobni prostor bio od 2,79 do 3,9 m², a da su smanjenja bila povremena i kratkotrajna te uvjetovana prenapučenosti i mjerama protiv širenja bolesti COVID-19 i da su nadoknađena boravkom na zraku najmanje dva sata dnevno, stolnim tenisom, knjižnicom, tuširanjem dva puta tjedno, opskrbom higijenskim potrepštinama i posteljinom, posjetima, prehranom i zdravstvenom zaštitom. Poziva se na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske (U-III/278/2016, U-III/4367/2017, U-III/731/2016, U-III/145/2017) i Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-1002/2019-3, Revd-1042/2021).

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u priložene isprave - zahtjev za mirno rješenje spora s potvrdom o primitku, dopis tužene od 16. ožujka 2023., izjavu zatvorenika od 11. siječnja 2023., dopis Uprave za zatvorski sustav i probaciju od 27. siječnja 2023., odluku Ustavnog suda U-III-4182/2008 od 17. ožujka 2009., Izvješće Ustavnog suda o uvjetima života u zatvorima U-X-5464/2012 te zamolbe zatvorenika, pročitao zapisnik o ispitivanju svjedoka Kristijana Šameca, službenika osiguranja Zatvora u Zagrebu, saslušao svjedoka Marija Goju i tužitelja kao stranku, putem video-linka jer izdržava kaznu zatvora u Kaznionici Lepoglava, dok nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka Željka Barića i Krunoslava Antolića jer je tužitelj odustao od izvođenja tih dokaza, a činjenično stanje je dovoljno utvrđeno i bez njihova izvođenja.

4. Sud je sve dokaze ocijenio svaki zasebno i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet postupka je tužiteljev zahtjev za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti radi uvjeta smještaja u istražnom zatvoru u Zatvoru u Zagrebu.

6. Među strankama je nesporno da se tužitelj prije pokretanja parnice obrati nadležnom općinskom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora, pa da je stoga ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186.a ZPP-a za vođenje ove parnice. Jednako tako je nesporno da je tužitelj od 03.03.2022. bio smješten u istražnom zatvoru u Zatvoru u Zagrebu, i to do 17.03.2023. u sobi broj 16 na I. zatvoreničkom odjelu, a od 17.03.2023. u sobi broj 17 koja je dvokrevetna. Planom upravljanja postupkom od 21.11.2023. predmet spora određen je za razdoblje od 04.03.2022. do 17.03.2023., pa se ova presuda odnosi samo na to razdoblje (čl. 2. st. 1. ZPP), kao što je naznačeno i u tužbi.

7. Sporno je da li se radilo o neadekvatnim zatvorskim uvjetima i je li došlo do povrede tužiteljevog prava osobnosti u mjeri koja opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade.

8. Prema činjeničnim navodima tužbe uzrok povrede tužiteljevog prava osobnosti bili su neadekvatni smještajni uvjeti u sobi 16 i to: nedostatak osobnog prostora (ispod 3 m² u većem dijelu boravka), nepotpuno odvojen sanitarni čvor u istoj prostoriji u kojoj se konzumiraju obroci, nepostojanje ventilacije, boravak u sobi oko 22 sata dnevno bez aktivnosti koje bi nadoknadile manjak prostora, te nedovoljna higijena i neprimjereni uvjeti posjeta.

9. U vezi navedenoga prije svega valja istaknuti da je izdržavanje istražnog zatvora i kazne zatvora, po prirodi stvari, neizbježno povezano sa određenim stupnjem trpljenja i poniženja.

10. Po Ustavu RH nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvom obliku zlostavljanja (čl. 23. st. 1.), a sa svakim uhićenikom i osuđenikom se mora postupati čovječno i poštivati njegovo dostojanstvo (čl. 25. st. 1.). I po Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda nitko ne smije biti podvrgnut mučenju ni nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kazni (čl. 3.). Dostojanstvo je pravo osobnosti (čl. 19. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje: ZOO)), a njegova povreda je neimovinska šteta (čl. 1046. ZOO).

11. Nadalje, po Zakonu o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine br. 14/2021, 155/2023; dalje: ZIKZ) i podzakonskim propisima (Pravilnik o standardima smještaja i prehrane zatvorenika (NN 78/2022); Pravilnik o kućnom redu u zatvorima za izvršavanje istražnog zatvora, (NN 8/2010) svaka osoba lišena slobode ima pravo na smještaj primjeren ljudskom dostojanstvu i zdravstvenim standardima, a smještaj treba odgovarati zdravstvenim, higijenskim i prostornim zahtjevima te klimatskim prilikama. Važeći zakon više ne propisuje najmanju površinu po zatvoreniku, što i tuženica ističe u odgovoru na tužbu, pa je za ocjenu mjerodavan standard Europskog suda za ljudska prava.

12. Slijedom citiranih odredbi, država je dužna osigurati da se lišenje slobode izvršava u uvjetima u kojima se poštuje ljudsko dostojanstvo i u kojima način i metoda izvršenja ne izlažu osobu takvoj nelagodi ili trpljenju čiji bi intenzitet prelazio neizbježnu razinu, inherentnu lišenju slobode i boravku u zatvoru. Ukoliko se lišenje slobode izvršava u uvjetima u kojima trpljenje i poniženje nadilaze stupanj koji je neizbježiv, tada se radi o protupravnoj i nedopuštenoj povredi dostojanstva, koja ovisno o intenzitetu povrede i drugim

okolnostima slučaja može rezultirati pravom na pravičnu novčanu naknadu, kao satisfakciju za pretrpljenu povredu prava osobnosti (čl. 1100. st. 1. ZOO).

13. Nadalje, Europski sud za ljudska prava je u presudi Muršić protiv Hrvatske (br. 7334/2013 od 20.10.2016.) ponovio svoja stajališta o minimalnim uvjetima smještaja u zatvorima:

a). potvrđen je standard od 3 m² površine po zatvoreniku u prostoriji u kojoj boravi više zatvorenika;

b). površina prostorije koja je manja od 3 m² po zatvoreniku smatra se nedostatkom osobnog prostora koji ima za posljedicu čvrstu pretpostavku povrede članka 3. Konvencije;

c). oborivost te pretpostavke moguća je uz kumulativno ispunjenje sljedećih čimbenika: a) smanjenja potrebnog minimalnog osobnog prostora su kratka, povremena i minimalna; b) takva smanjenja su popraćena dovoljnom slobodom kretanja izvan sobe i prikladnim aktivnostima izvan sobe; c) podnositelj je smješten u ustanovi koja se općenito gledano smatra primjerenom i ne postoje drugi otegotni aspekti uvjeta boravka u zatvoru;

d). u slučajevima u kojima se radi o 3 – 4 m² osobnog prostora po zatvoreniku, prostorni čimbenik snažno utječe na ocjenu prikladnosti uvjeta, a povreda članka 3. Konvencije utvrđuje se samo ako je prostorni čimbenik povezan s drugim aspektima neodgovarajućih fizičkih uvjeta (pristup vježbama na otvorenom, prirodnom svjetlu i zraku, ventilacija,

e). za sobu s više od 4 m² osobnog prostora ispituju se ostali aspekti fizičkih uvjeta ako se oni ističu.

14. Isto stajalište prihvaćaju hrvatski sudovi, uključujući Županijski sud u Zagrebu u presudi GŽ-4669/2024-3, prema kojoj se ocjena ne može svesti na numerički proračun kvadrata po zatvoreniku, već traži sveobuhvatan pristup uvjetima boravka u zatvoru u svakom konkretnom slučaju.

15. U odnosu na prostorne uvjete u Zatvoru u Zagrebu valja istaknuti da iz podataka koje je tuženica iznijela u odgovoru na tužbu proizlazi da je tužitelj od 03.03.2022. do 17.03.2023. bio smješten u sobi broj 16 na I. zatvoreničkom odjelu, površine 21,10 m² i volumena 49,80 m³, u kojoj se nalazi sanitarni čvor površine 1,57 m² odvojen od ostatka sobe zidom visine 180 cm, te da soba ima četiri prozora (86 × 67 cm), stol (120 × 80 cm) s klupama, krevete na kat (196 × 84 cm) i metalne ormariće. Tuženica ne osporava da namještaj umanjuje prostor za kretanje, da u Zatvoru nema blagovaonice pa se svi obroci konzumiraju u sobi, da posebna ventilacija nije ugrađena, da je boravak na svježem zraku dva sata dnevno (uz stol za stolni tenis) i da se tuširanje omogućuje dva puta tjedno.

16. Površina sanitarnog čvora ne ulazi u obračun osobnog prostora, pa je za svakog zatvorenika raspoloživo 19,53 m² (21,10 – 1,57) podijeljeno s brojem osoba u sobi. Tuženica je za tužitelja navela broj „istražnih zatvorenika“ po razdobljima. Taj se podatak shvaća kao broj drugih zatvorenika uz tužitelja, jer iz tako shvaćenih podataka proizlazi osobni prostor od 2,79 do 3,9 m² koji tuženica sama navodi u odgovoru na tužbu, a to je u skladu i s iskazima tužitelja i svjedoka Marija Goje (u sobi 7 do 8 osoba). Zbrajanjem razdoblja iz odgovora na tužbu za vrijeme od 03.03.2022. do 17.03.2023. (379 dana) proizlazi da je:

- 10 dana bilo još 4 druga zatvorenika u sobi, tj. ukupno 5, pa je po osobi bilo 3,91 m²;
- 64 dana bilo još 5 drugih zatvorenika u sobi, tj. ukupno 6, pa je po osobi bilo 3,26 m²;
- 270 dana bilo još 6 drugih zatvorenika u sobi, tj. ukupno 7, pa je po osobi bilo 2,79 m² i
- 35 dana bilo još 7 drugih zatvorenika u sobi, tj. ukupno 8, pa je po osobi bilo 2,44 m².

17. Tužena nije dostavila posebne podatke za razdoblje od 02.03.2023. do 17.03.2023. već navodi da je tužitelj bio smješten s najviše 6 drugih zatvorenika, pa je za taj dio uzeto stanje od 21.02.2023. Tuženica navodi da je 37 dana tužitelj bio smješten sa 7 drugih zatvorenika, a sud je iz njezinih podataka izbrojio 35 dana, što za ishod nije od značaja.

18. Slijedom navedenog, na temelju izloženih podataka sud je utvrdio da je tužitelj tijekom 305 dana (270 dana s 2,79 m² i 35 dana s 2,44 m² po osobi) bio smješten u sobi koja je imala na raspolaganju manje od 3 m² po zatvoreniku, dok je u preostalih 74 dana (64 dana s 3,26 m² i 10 dana s 3,91 m²) soba imala na raspolaganju između 3 i 4 m² po zatvoreniku.

19. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je u sobi 16 boravilo 7 do 8 osoba, da se za stol moglo smjestiti četvero pa se nisu mogli svi posjesti za obrok (za ručak je bilo 15 do 20 minuta), da se po sobi moglo kretati samo kada su ostali zatvorenici bili u krevetima, da je u sobi boravio oko 22 sata dnevno, da je sanitarni čvor bio odvojen tzv. kaubojskim vratima iz kojeg se čuo i osjetio zadah, te da u slobodno vrijeme nije bilo organiziranih aktivnosti osim šetnje po dvorištu u trajanju od dva sata.

20. Svjedok Mario Gojo, koji je s tužiteljem boravio u sobi 16 od sredine 2022. do kraja siječnja 2023., iskazao je u bitnom suglasno tj. da ih je u sobi bilo 7 do 8, da se kada bi svi sjedili oko stola jedva moglo doći do sanitarnog čvora, da sanitarni čvor nije bio zatvoren do stropa ni do poda pa se iz njega širio zadah, da se jelo u dva navrata, da su prozori stalno bili otvoreni zbog pušenja u sobi, da je od sadržaja u dvorištu postojao samo stol za stolni tenis i betonirani krug za šetnju, te da su se tuširali svakih nekoliko dana. Iz zapisnika o saslušanju svjedoka Kristijana Šameca ne proizlazi ništa što bi dovelo u pitanje navedena utvrđenja.

21. Sud je iskazima tužitelja i svjedoka Marija Goje povjerovao u dijelu u kojem su međusobno suglasni i suglasni s podacima koje je iznijela tuženica (veličina i opremljenost sobe, obroci u sobi, nepotpuno odvojen sanitarni čvor, ograničen izlazak iz sobe), dok suprotno prigovoru punomoćnika tuženice, smještaj osam osoba u sobi proizlazi iz same evidencije tuženice (35 dana sa 7 drugih zatvorenika).

22. Istovremeno, navodi tužitelja i svjedoka o štakorima i kukcima, osipu i izostanku liječničkog pregleda, hladnoći i neispravnim prozorima te o neprimjerenom načinu posjeta nisu potkrijepljeni ispravama ni drugim dokazima, tuženica ih osporava, a za ishod spora nisu odlučni jer povreda proizlazi iz ostalih utvrđenih činjenica, pa ih sud nije uzeo u obzir. Isto vrijedi za navode o smještaju tužitelja u Centru za dijagnostiku i nakon 17.03.2023., koji izlaze izvan tužbenog zahtjeva i razdoblja određenog planom upravljanja postupkom.

23. Slijedom navedenoga, u odnosu na 305 dana tijekom kojih je tužitelj imao na raspolaganju manje od 3 m² osobnog prostora postoji čvrsta pretpostavka da je došlo do povrede čl. 23. i čl. 25. Ustava te čl. 3. Konvencije, koju tuženica nije oborila.

24. Naime, smanjenje osobnog prostora nije bilo kratko, povremeno i minimalno. Obuhvaća oko 80% ukupnog boravka u sobi 16, i to u neprekinutim razdobljima od više tjedana (primjerice od 05.04. do 03.06.2022., od 23.06. do 25.07.2022. i od 02.09. do 11.10.2022.), a u 35 dana tužitelj je imao svega 2,44 m² osobnog prostora.

25. Na temelju izvedenih dokaza nije utvrđeno da je manjak prostora bio popraćen dovoljnom slobodom kretanja izvan sobe i prikladnim aktivnostima izvan sobe. Tužitelj je u sobi boravio oko 22 sata dnevno, a jedina mogućnost izlaska iz sobe bila je šetnja na svježem zraku dva sata dnevno, u dvorištu u kojem postoji samo stol za stolni tenis, bez rada, školovanja ili organiziranih programa. Dostupnost knjižnice, tuširanje dva puta tjedno,

opskrba higijenskim potrepštinama i posteljinom te dezinfekcija ne predstavljaju pogodnost koja bi nadoknadila manjak prostora, već osnovne uvjete dostojanstvenog smještaja.

26. Uz manjak prostora postoje i drugi otegotni aspekti: sanitarni čvor nalazi se u istoj prostoriji i odvojen je zidom koji ne dopire do stropa, prozračuje se kroz sobu bez posebne ventilacije, a svi se obroci konzumiraju u istoj prostoriji, uz stol koji nije dovoljno velik za sve zatvorenike, i uz minimalnu mogućnost kretanja između kreveta, ormarića i stola, što tuženica izrijeком priznaje. U takvim je uvjetima tužitelj boravio gotovo cijelo vrijeme, što je u bitnome isti smještaj zbog kojeg je Europski sud za ljudska prava u predmetu Longin protiv Hrvatske (br. 49268/10 od 06.11.2012.), na koji se tužitelj poziva, utvrdio povredu čl. 3. Konvencije u istom Zatvoru u Zagrebu.

27. Navodi tuženice o mjerama sprječavanja širenja bolesti COVID-19 ne mijenjaju ocjenu jer se izolacija novoprimljenih zatvorenika odnosila na prvih 14 dana boravka u posebnim sobama, a tužitelj je cijelo vrijeme bio smješten u sobi 16. Prenapučenost i organizacijski razlozi ne oslobađaju tuženicu odgovornosti, pogotovo kada traju više od godinu dana. Odluke Ustavnog suda RH i Vrhovnog suda RH na koje se tuženica poziva u odgovoru na tužbu ne vode drukčijem zaključku jer su se u njima, kako i sama tuženica navodi, utvrđivali konkretni kompenzacijski elementi (rad izvan sobe, školovanje, aktivnosti slobodnog vremena), koji ovdje nisu dokazani.

28. Slijedom navedenoga, sud je mišljenja da nisu oborene pretpostavke da je u odnosu na tužitelja u tih 305 dana došlo do povrede čl. 23. i čl. 25. Ustava Republike Hrvatske odnosno čl. 3. Konvencije, jer ne proizlazi da mu je smještaj u sobi u kojoj nije bilo 3 m² prostora po zatvoreniku bio kompenziran dovoljnom slobodom kretanja izvan sobe i prikladnim aktivnostima izvan sobe, niti da se radilo o kratkim, povremenim i minimalnim smanjenjima prostora.

29. U odnosu na preostalih 74 dana, tijekom kojih je tužitelj bio smješten u sobi koja je imala na raspolaganju između 3 i 4 m² po zatvoreniku (3,26 m² i 3,91 m²), prostorni čimbenik nije bio ispod konvencijskog minimuma. Sud utvrđuje da u tom razdoblju ostali utvrđeni aspekti uvjeta boravka, sami za sebe, nisu bili takvi da bi tužitelja izlagali nelagodi i trpljenju čiji intenzitet prelazi onu razinu koja je neizbježna kod lišenja slobode, pa u tom razdoblju nije došlo do povrede čl. 23. i čl. 25. Ustava RH te čl. 3. Konvencije (u skladu sa stajalištem Županijskog suda u Zagrebu iz presude GŽ-4669/2024-3, toč. 15.).

30. Budući da je utvrđeno da je u razdoblju od 305 dana tužiteljevog smještaja u Zatvoru u Zagrebu došlo do povrede čl. 23. i čl. 25. Ustava RH te čl. 3. Konvencije, sud zaključuje da je posljedično došlo i do povrede njegovog prava osobnosti. Naime, životno je i logično da izlaganje bilo koje osobe uvjetima boravka koji ulaze u sferu ponižavajućeg postupanja dovodi do povrede dostojanstva te osobe.

31. Prema čl. 1100. st. 1. ZOO u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu. S obzirom da se radi o povredi temeljnih ljudskih prava, koja nije bila kratka ni povremena, sud zaključuje da intenzitet povrede opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade. Tužitelj ne traži naknadu zbog oštećenja zdravlja, već satisfakciju za povredu dostojanstva.

32. Prilikom ocjene visine pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir duljinu povrede prava dostojanstva kojoj je tužitelj bio izložen i način utvrđen u ustaljenoj praksi (Županijski sud u Zagrebu, GŽ-4669/2024-3: 14,00 EUR po danu; Županijski sud u Zadru, GŽ-899/2024-2: 14,17 EUR po danu; Europski sud za ljudska prava u predmetu Longin: oko 13,50 EUR

po danu). Imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, sud utvrđuje da tužitelju po osnovi povrede prava dostojanstva kojoj je bio izložen u Zatvoru u Zagrebu tijekom 305 dana pripada pravična novčana naknada od 14,00 EUR po danu, odnosno sveukupno 4.270,00 EUR, pa je u tom dijelu tužbeni zahtjev osnovan.

33. Na navedeni iznos tužitelju su u skladu sa čl. 1103. ZOO priznate zatezne kamate od 21.02.2023., dana nakon podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora tj. 20.02.2023.

34. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

35. U odnosu na preostalih 530,00 EUR tužbeni zahtjev je previsoko postavljen jer se odnosi na dane u kojima povreda nije utvrđena, pa ga je u tom dijelu valjalo odbiti i odlučiti kao pod točkom II. izreke ove presude.

36. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i 155. ZPP-a. Tužitelju su dosuđeni troškovi vodeći računa da je vrijednost predmeta spora 4.800,00 EUR, a da je tužitelj djelomično uspio u parnici, s time da je u cijelosti uspio u pogledu pravne osnove (100%), dok je u pogledu visine uspio za 4.270,00 EUR (88,96%), a odbijen je za 530,00 EUR. Navedeno znači da je njegov kvalitativni i kvantitativni uspjeh u sporu 94,48% ((100% + 88,96%) : 2), dok je uspjeh tuženice u sporu 5,52%, a razlika tih omjera iznosi 88,96%.

37. Stoga je tužitelju dosuđeno za troškove sastava zahtjeva za mirno rješenje spora po Tbr 32. toč. 1. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023) – 100 bodova, za troškove sastava tužbe po Tbr 8. toč. 1. Tarife – 100 bodova, za troškove sastava 2 podneska i to podneska od 13.06.2023. i 25.09.2023. po Tbr. 8. toč. 1. – 200 bodova, troškovi pristupa na 4 ročišta i to ročište 25.09.2023., 12.11.2023., 25.03.2026. i 21.09.2026. po Tbr. 9. toč. 1. 400 bodova ili ukupno 800 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 Eur (Tbr. 50) čini ukupni iznos od 1.600,00 Eur uz trošak sudske pristojbe na tužbu 168,00 Eur i presudu 168,00 Eura iznosi ukupno 1.936,00 Eura što razmjerno uspjehu tužitelja u postupku od 88,96 % iznosi 1.722,27 Eura, kao što je odlučeno pod toč. III. izreke ove presude.

38. S obzirom na navedeno valjalo je odbiti tužitelja s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška, preko iznosa dosuđenog pod toč. III. izreke ove presude.

Zagreb, dana 26. listopada 2026. godine

Sudac:
Renata Šrekais

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na županijski sud. Žalba se podnosi putem ovoga suda u roku od 15 dana od dana objave ove presude. Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je ova presuda objavljena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-3216f**

Kontrolni broj: **00b53-fa31d-59629**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.